

[Foged.]

ligningsmyndighed. Det er en forholdsvis lav instans skattemæssigt set og en lokalinstans, hvor måske sådan set også den visdom, der findes med hensyn til skatte-reglerne, ikke er alt for omfattende. Og så skal en skatteyder altså finde sig i at være beskattet efter en sådan afgørelse i det år, han går ind i, selv om der står i reglerne, at han kan få afgørelsen ændret. Ja, hvis det i årets løb viser sig, at det er store ændringer, så kan spørgsmålet om ændring naturligvis komme ind i billedet, men det kan ikke være tilfredsstillende for en skatteyder at få underkendt visse ting af en enkelt person eller af et så lokalt organ, ting, som han måske om 2 år vil få ret i. Når jeg bringer spørgsmålet frem, er det også ud fra den betragtning, at når over 40 pct. af de skatteydere, der klager til landsskatte-retten, får medhold, så er disse skatteydere behandlet forkert i starten. Vi må ikke have alt for mange skatteydere, der føler, at de er behandlet forkert, derfor skal de have muligheder for klage, og derfor anmoder jeg om, at man giver borgerne en rimelig klageinstans.

Med hensyn til de 3 år vedrørende særlig indkomstskat er det rigtigt, som ministeren sagde, at det blev gennemført i sin tid af ganske bestemte grunde, bl. a. af hensyn til skattefradragsretten. Men der var jo den ting mere, at når beskatningen ved særlig indkomstskat er 30 pct., så vil alle de borgere, der ligger med lavere indkomster, kunne se deres fordel ved en ligning over 3 år, og reglen er egentlig indført til fornøjelse for dem, der ligger i en svag indkomstposition. Det drejer sig jo ofte om ældre mennesker, der må sælge et eller andet formuegode, hvorpå der har været afskrevet. Disse ældre menneskers indkomst-basis er ligesom rykket fra dem, og de vil takket være denne regel kunne nøjes med 18 pct. i stedet for 30 pct. (*Finansministeren* [Poul Møller]: Husk kommuneskatten!). Ja, ja. Hvorvidt det vil være en fordel for dem, må de jo selv afgøre. Men jeg finder, der er

grundlag for, at vi dog tager det op til drøftelse.

Grünbaum: Jeg vil gerne takke finansministeren for hans bemærkninger vedrørende særbeskatningen. Jeg har forstået det på den måde, at der meget hurtigt, det vil vel sige, inden folketinget sendes hjem, kommer et sådant forslag, så man kan se, hvilken ordning man regner med skal gennemføres. Jeg vil også tro, at der i befolkningen vil være meget stor interesse for at få et grundlag, et konkret grundlag, for en diskussion om disse problemer.

Jeg har forstået finansministeren på den måde, at man regner med en grundbeløbskala, en enhedsskala, og med de personfradrag, vi har, osv. og dertil en overvejelse af, om man skal bevare et hustrufradrag eller måske have et familiefradrag. Det var på denne baggrund, det forekom mig noget mærkeligt, at vi her er blevet præsenteret for et ligningslovforslag, der skal gælde fra kildeskattens ikrafttræden, og som ophæver hustrufradraget, uden at man samtidig siger, hvad man vil. Naturligvis kan man ophæve hustrufradraget her i ligningsloven og så i den ordning, man kommer med for særbeskatningen, have de fornødne regler med. Men det er ingenlunde givet, at man skal ophæve hustrufradraget. Det er muligt, at problemet skal laves på en noget anden måde. Det er jo det, man skal drøfte, når man ser, hvordan virkningerne er, og disse virkninger kan man jo godt illustrere allerede nu, selv om man ikke har det endelige grundlag for udskrivningen i det år, der er tale om, 1970.

Jeg vil også lige gøre opmærksom på, at man har måske nok i sin tid sagt i bemærkningerne, at hustrufradraget forudsættes ophævet, men dengang regnede man jo med et helt andet system. Det var treskala-systemet, man havde dengang. I betænkningen af 13. marts 1967 står udtrykkelig anført hustrufradrag, og man peger på familiefradrag som en mulighed. Jeg skulle da hilse med glæde, hvis man kunne slippe